De Viermansfiets

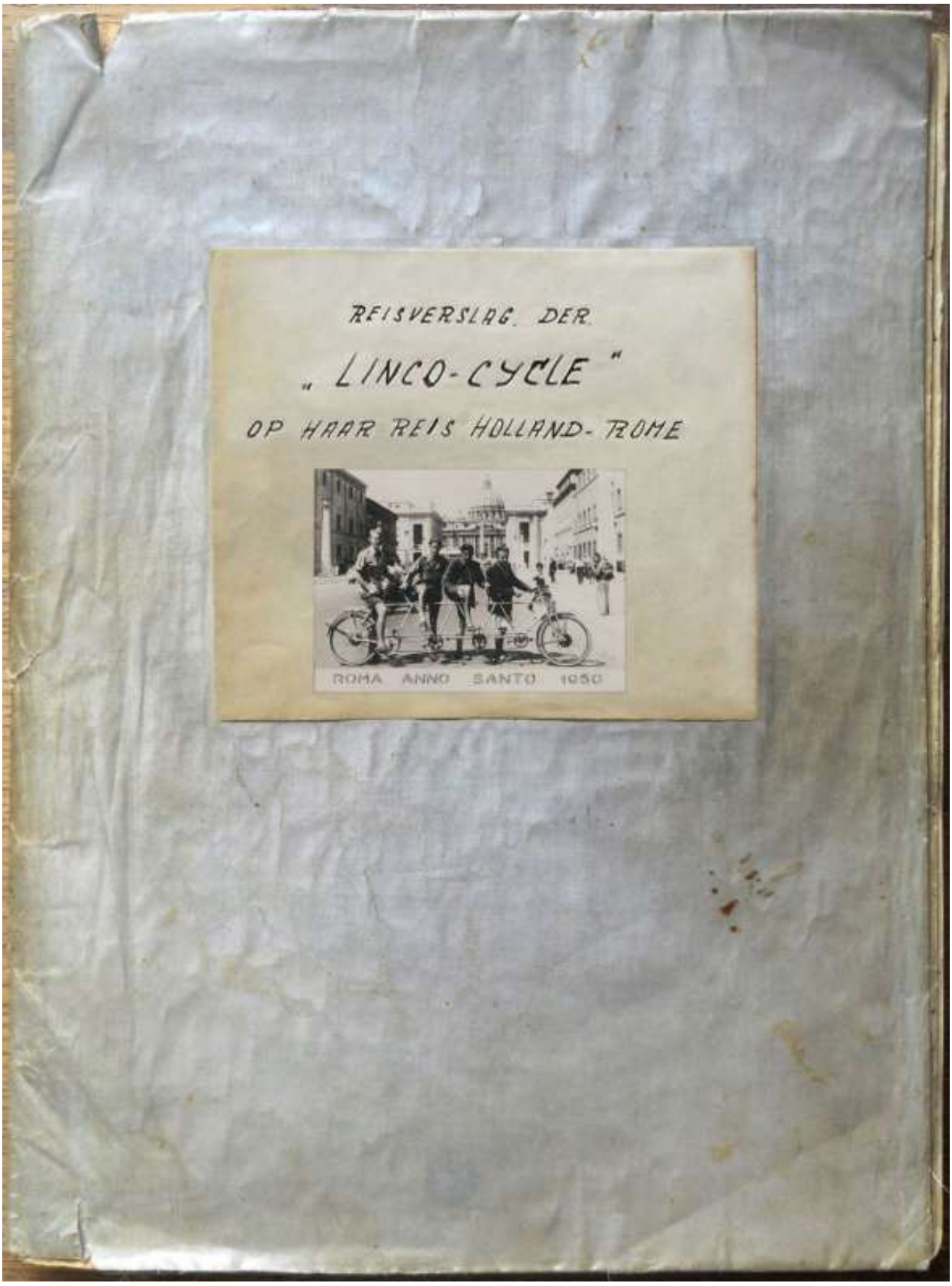
Mijn vader fietste in 1950, het Heilig Jaar, met 3 schoolvrienden op een vierpersoons tandem naar Rome.



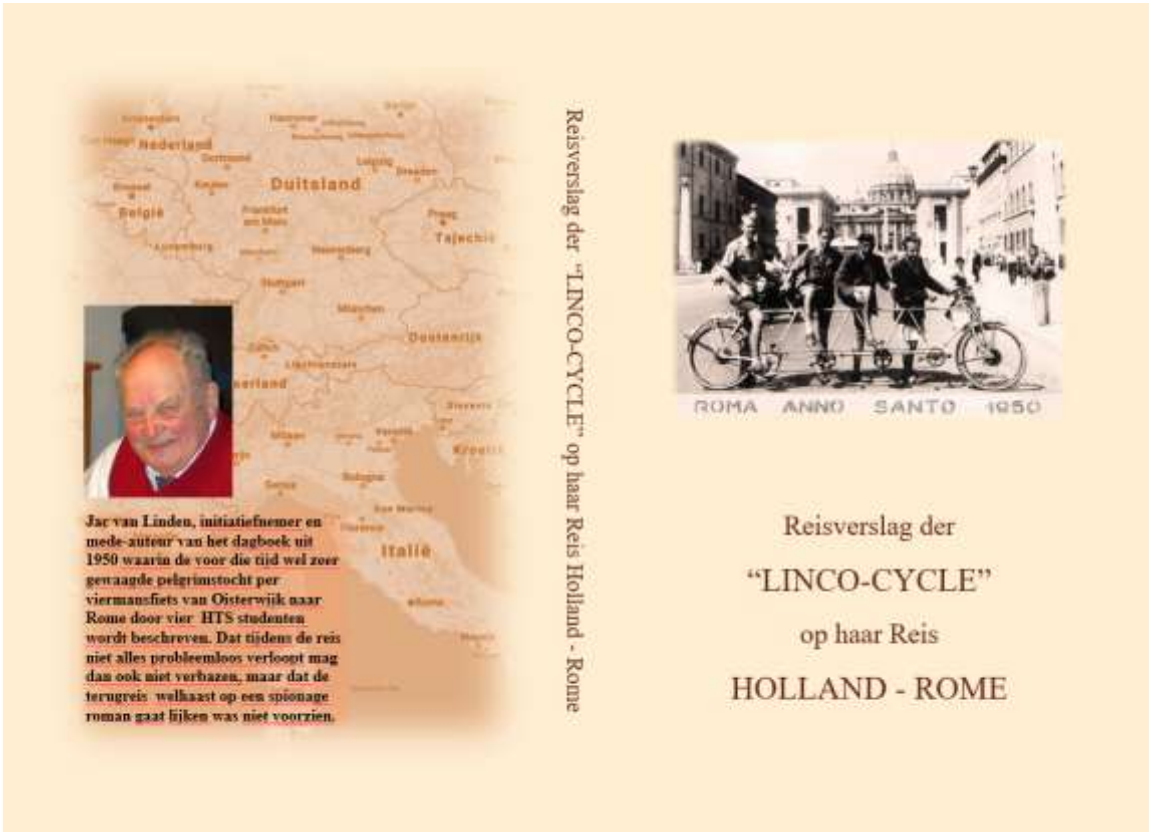
De fiets was gebouwd door zijn broer René die een fietsenzaak had in Oisterwijk. Die zaak ligt daar nu nog steeds in de Dorpstraat 20 en wordt momenteel gerund door zijn kleindochter.



De reis duurde van 27 juli tot en met 9 september en van de hele reis werd door Mijn vader Jac van Linden en medereiziger Harry Dekkers een handgeschreven verslag in de vorm van een dagboek gemaakt.



Pas in 2019 begon mijn vader op 91-jarige leeftijd het handgeschreven boek op zijn computer in een Word document te zetten. Uiteindelijk werd het met hulp van mij in boekvorm gedrukt in beperkte oplage.



De reis vormde in 1974 de inspiratie voor mijn broer Jac Jr. en mij om samen met twee vrienden, Hans van Herwaarden en Paul Merckx, een soortgelijke onderneming op touw te zetten. Ditmaal bouwde mijn vader de fiets zelf en werd de bestemming Parijs.

De wielen kwamen van een bromfiets. Het eerste prototype van de fiets was geen succes vanwege een constructiefout in de onderste draagbalk van de fiets. Het achterste gedeelte zwaaide daardoor voortdurend van links naar rechts door torsie van die draagbalk.



Er werd een verbeterde balk in buisvorm aangebracht en daarna ging het beter. Ook werd er een kleine aanhanger voor de bagage gebouwd met wielen van een rolstoel.





Het proefrijden was best zwaar. Vooral het sturen was geen sinecure met zo'n lange fiets en vanwege aansprakelijkheidsverzekeringtechnische zaken mochten alleen mijn broer of ik de fiets besturen.

Bij ons vertrek kwam ook de krant kijken en dat leverde een artikel op in het Limburgsch Dagblad.



Met „vierspan" naar Parijs

STEIN — Met dit zeer ongewone vervoermiddel —een vierpersoons tandem met aanhangwagentje— bevinden zich momenteel vier ondernemende jongelui uit Stein op weg naar Parijs. Zij hopen daar over enkele dagen te arriveren voor een vakantie van drie weken. Het zijn bestuurder Jack van Linden, tweede man Hans van Herwaarden, derde man Paul Merckx (overigens geen familie van de grote Eddy) en vierde man Rob van Linden. De jongelui, die de tocht maken op het zes meter lange vervoermiddel, zijn 16 en jaar oud.

Zaterdagmiddag vertrokken ze (foto) vanuit hun woonplaats, nagewuifd door familie en bekenden en speciaal door pa Van Linden van de Langhaagweg, de ‚constructeur' van de tandem. Hij heeft hem helemaal zelf gemaakt. Voor hem eigenlijk geen ongewoon werk, want 25 jaar geleden zette hij al een soortgelijk vervoermiddel in elkaar om naar Rome en terug te ‚tandemen'. De reis naar -Parijs is goed voorbereid. Zelfs de ANWB werd ingeschakeld om uit te zoeken of zo'n 4-persoons tandem met aanhanger in het buitenland geen verkeers- of andere problemen met zich brengt. Toen bleek dat er op dit gebied nergens voorschriften bestaan. Reden voor constructeur en reizigers om de start volgens plan te laten verlopen.

We fietsten in ongeveer een week naar Parijs, zo'n 70 à 80 kilometer per dag. Onderweg hadden we wel veel regen maar we werden eigenlijk natter van het zweten dan van de regen zelf. De weg naar Parijs ging in noord-Frankrijk langs allerlei dorpjes die vaak in een soort dal lagen. Ernaartoe gingen we dan met een noodgang omlaag om zo veel mogelijk snelheid te winnen voor de daaropvolgende weg omhoog. We haalden soms wel 70 km/uur. Bij één van die afdalingen kwamen we er nèt iets te laat achter dat we onderaan een bocht moesten maken en we gingen met te hoge snelheid door die bocht. Daardoor sloeg de aanhangwagen om en één van de wielen klapte daardoor dubbel. Door puur geluk kwamen we net voor een fietsenzaak tot stilstand waar we onmiddellijk enthousiast werden geholpen. Het wiel werd in no time perfect gerepareerd.

Bij een andere gelegenheid stopten we en belden ergens aan omdat ons water op was. We vroegen of we onze waterflessen opnieuw mochten vullen en dat was geen probleem. Dat deed men wel even voor ons. Weer onderweg kwamen we er echter achter dat men geen water maar cider in de flessen had gedaan. Dat zakte natuurlijk meteen in onze benen waardoor we nauwelijks meer konden fietsen. Bij aankomst in Parijs wilden we op de camping van Bois de Boulogne gaan staan maar die bleek vol te zijn. Toen men onze fiets zag was er ineens toch plaats voor ons! De daaropvolgende dagen bezochten we met de fiets allerlei bekende plaatsen in Parijs. Bij een van die tochten kwam er een auto naast ons rijden en men maakte foto's van onze fiets. Ze riepen dat ze van een Parijs boulevardblad waren en ze er een artikel met een foto in zouden zetten.

Na een week zijn we weer vertrokken naar Nederland. De terugweg was zwaarder dan de heenweg, ook omdat Hans van Herwaarden last kreeg van heimwee.